

חלק ראשון

תאריך חתימה: 02.10.2023

התובעת

ע"י ב"כ עוה"ד שי נתן (מ.ר. 30640) ואו אלעד גיובני (מ.ר. 84667)
ואו דניאל חזות ואו אורן רבינוביץ'
ואו ליאורה כהן ואו רם שלום ואח'

אשר מענם לצורך המצאת כתבי-דין
שדי שאול המלך 35, ת.ד. 18280, תל אביב 61182
טל': 072-338-0566, פקס': 09-7885295
דוא"ל: Office@Nr-law.net

- נ ג ד -

הנתבעות

1. מאץ טאואר בע"מ, ח.פ. 516234408

מפעילה מסעדת מיתוס ת"א

מרח' ויצמן 2, ת"א

משרדי הנהלה ראשית

טל: 03-7571579, פקס: 03-5531519

2. הכשרה חברה לביטוח בע"מ, ח.פ. 520042177

מרח' המלאכה 6, ת.ד. 1877, חולון 5811801

פקס: 03-5167727, דוא"ל: tvhavu@hcsra.co.il

כתב תביעה

מהות התביעה: פיצויים בגין נזקי גוף, לפי פקודת הנזיקין.

סכום התביעה: לפי הערכת כב' בית המשפט ובגבול סמכותו.

סכום האגרה: 763 ₪ (אגרה ראשונה), לפי תקנות בתי המשפט (אגרות), התשס"ז-2007 ופרט 2 לתוספת תקנות אלה.

האם מתקיים הליך דומה ואו בעל מסכת עובדתית דומה שהתובע צד לו? לא.

הזמנה לדין

הואיל והגב' ענת חנה מימן הגישה למחוז שיפוט זה כתב תביעה נגדכן, המצורף בזאת, הנכן מוזמנות להגיש כתב הגנה בתוך שישים ימים מיום שהומצאה לכן הזמנה זו. לתשומת ליבכן, אם לא תגישו כתב הגנה לפי תקנה 130 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, תהיה לתובעת הזכות לקבל פסק דין שלא בפניכן.

פתח דבר

עניינה של תובענה זו, הינה בתאונת עבודה אשר נגרמה בעקבות התנהלותה של הנתבעת וזאת לאור היעדר כוח אדם בתקופת הקורונה ודרישה לביצוע משימות שאין היו במסגרת תפקידה של התובעת, משימות שגרמו לפגיעתה של התובעת ולנכות צמיתה משמעותית, כפי שיפורט מטה בהרחבה.

בזמן עבודתה של התובעת כאחראית משמרת במסעדת "מיתוס" בת"א ולאור פתיחת המסחר לאחר סגרים בעקבות הקורונה, הרימה היא כיסא בר כבד, פעולה אשר אינה במסגרת עבודתה השוטפת.

התאונה הוכרה ע"י המוסד לביטוח הלאומי כתאונת עבודה וועדה רפואית מטעם המוסד לביטוח הלאומי, קבעה כי בעקבות התאונה, סובלת התובעת מנכות צמיתה משמעותית בגב התחתון.

חלק שני

תמצית הטענות

1. התובעת ילידת 1976, עבדה כאחראית משמרת בשירות הנתבעת 1 (מסעדת מיתוס) בזמנים הרלוונטיים לתובענה, תהא מיוצגת בתובענה זו, כמפורט לעיל.
2. הנתבעת 1 (להלן: "הנתבעת") הייתה בכל הזמנים הרלוונטיים לתובענה, הבעלים ואו המחזיקה ואו המפעילה ואו המנהלת של מסעדת מיתוס, ברח' ויצמן 2 בת"א וכן מעסיקתה הישירה של התובעת.
3. הנתבעת 2, חברת הביטוח הכשרה (להלן: "המבטחת ואו חברת הביטוח"), הייתה בכל הזמנים הרלוונטיים לתובענה המבטחת של הנתבעת 1, לנזקי גוף ולעניין התאונה נשוא כתב התביעה.
4. בית המשפט הנכבד, מתבקש בזאת, לפסוק לתובעת פיצויים בגין נזקה, כפי שיוכחו, בין השאר, בהתחשב בפרטי הנזק שיפורטו לעיל בתובענה זו.

• מצ"ב: יפוי כוח וטופס ויתור על סודיות רפואית – חתום ומאומת כדין, מסומן א'.

התאונה

5. ביום 06.06.2021, בשעה 10:00 לערך, אירעה תאונת עבודה במסעדת מיתוס, עת הרימה התובעת כיסא בר-כבד והרגישה תפיסה חזקה בגב התחתון (להלן: "התאונה").

6. יודגש, כי התובעת שימשה בכל הזמנים הרלוונטיים לתובענה כאחראית משמרת ואין ביצוע הפעולה שגרמה לתאונה, היה במסגרת תפקידה.
7. לאור היעדר כוח אדם לאחר פתיחת המסעדה בסיום סגר מתקופת הקורונה, מצאה עצמה התובעת לבד וללא כוח אדם והתבקשה לביצוע הפעולה בכוחות עצמה, פעולה שאין ביצעה מעולם, אלא אחראית הייתה על הסדר והפיקוח.
8. העובדים שהיו מבצעים את הפעולה באופן קבוע, לא היו באותה המשמרת כפי צוין לעיל, לאור מחסור בכוח אדם.
9. מאז התאונה ועד למועד כתיבת שורות אלו ממש, שהתה התובעת באובדן כושר עבודה לסירוגין, לאור מצבה הרפואי וגילה וככל הנראה, תחושה החמרה משמעותית במצבה הרפואי, בעטייה של התאונה.

10. התובעת תטען כי עילת תביעתה נולדה ביום 06.06.2021.

11. לכבוד בית המשפט, יש סמכות לדון בתביעה זו בהתחשב במהותה, בסכומה ובמקום עיסוקה של התובעת 1.

החבות

12. התובעת תטען, כי אינה יודעת ואינה יכולה לדעת את הנסיבות הממשיות, אשר גרמו לתאונה, ומאחר והתאונה נגרמה ע"י בקשה מטעם המעסיק לביצוע תפקיד ופעולה שאינה במסגרת עבודתה, לאור מחסור בכוח אדם.
13. מאחר ועצם נסיבות התאונה מתיישב טוב יותר עם ההנחה, כי התובעת לא שמרה על מידת הזהירות הדרושה ממעסיקה סבירה, מאשר הקפידה על רמת זהירות סבירה, יש להחיל את הכלל "**הדבר מעיד בעד עצמו**" לפיו נטל ההוכחה מוטל על כתפי התובעת ו/או מי מטעמה.
14. לחילופין, תטען התובעת, כי התאונה אירעה כתוצאה מרשלנותה ו/או חוסר זהירותה ו/או חוסר מיומנותה ו/או חוסר תשומת ליבה ו/או הפרת חובה חקוקה של התובעת ו/או מי מעובדיה ו/או מי ממנהליה ו/או הבאים מכוחה ואשר אחראי באחריות ישירה או שלוחית על מעשיה ו/או מחדליה הרשלניים, וזאת כמפורט, כדלקמן:

א. דרשה לבצע פעולות שאינן במסגרת תפקידה של התובעת.

ב. לא מנעה תנאי עבודה ובטיחות לקויים.

ג. הנהיגה שיטות עבודה מסוכנות ו/או מיושנות ו/או בניגוד לכללי הבטיחות בעבודה.

ד. הפרה חובותיה החקוקות על פי פקודת הבטיחות בעבודה (נוסח חדש), התש"ל – 1970.

ה. לא סיפקה לתובעת עזרה נוספת בדמות כוח עזר ו/או אדם נוסף.

ו. לא הזהירה את התובעת בדבר הסכנות אשר כרוכות בעבודה כגון דא ואף דחקה את התובעת לביצוע האמור, תוך אי חישוב הסיכון הרב הכרוך בביצוע פעולה מסוג זה.

ז. לא הזהירה את התובעת ולא הדריכה אותה כיצד לנהוג בעבודה בגובה כגון דא.

ח. עשתה מעשים, שמעסיק סביר וזהיר היה נמנע מלעשותם באותם התנאים.

ט. לא קיימה ו/או אכפה כללי עבודה בטיחותיים ותקינים על פי תקנות ארגון הפיקוח על העבודה (מסירת מידע והדרכת עובדים), התשמ"ד-1984.

15. חובת הזהירות המושגית במערכת היחסים בין עובד למעסיק הוכרה בפסיקת בית המשפט והפרתה מקנה זכאות לתובעת לתבוע בגין הפרתה (ראה ע"א 600/86, 611, 612, 5613 עמיר ואח' נגד קונפינו ואח', פד"י מו (3) 233). כמו כן ראה האמור בע"א 526/96 (חי') חניפס קאסם נגד הידרו צפון בע"מ, דינים מחוזי, כרך כו (5) 91 מאת כבוד הנשיא, השופט סלוצקי:

"ידשלוט היא, כידוע, מחדלו של אדם לנהוג בזהירות או הפרת חובת הזהירות שחב אדם לרעהו ומבקרה דגן המשיבה כמעבדה למערער שהועסק על ידה. לעניין רשלנות בודקים, מה מעביד סביר היה צריך לצפות מראש בהטילו על המערער עבודה זו. אין דורשים מאדם להיזהר מפני הבלתי צפוי..."

16. עסקינן בחובתו האלמנטרית של מעביד לנקוט באמצעים סבירים מתוך כוונה להגן על עובדיו מפני הסיכונים המצויים במקום עבודתו ובמסגרת חליך עבודתו (ראה ע"א 250/64 לוגסי נגד חברת שקם בע"מ, פד"י יט (1) 30, ת.א. 280/89 (חי') חלדי עומר נגד קיבוץ כפר מכבי, דינים מחוזי, כרך כו (4) 802. כמו כן, עסקינן בחובה הבסיסית של מעסיק באספקת כלים ומכשירי עבודה שלא יהיו בהם סיכונים, באספקת הדרכה כיצד להשתמש באותם כלים ואף לפקח על נקיטת אמצעי זהירות (ע"א 662/89 מדינת ישראל נגד קרבון וערעור שכנגד, פד"י מה (2) 596:

"במובנים מסוימים היה סיכון בהפעלת המכונה ולא היו בה סדרי בטיחות שיכלו למנוע את התאונה. כפי שנקבע לא אחת, במסגרת חובותיו כלפי עובדו, על מעביד לדאוג לספק לו כלי עבודה ומכשירי עבודה שלא יהיו בהם סיכונים, להדריכו כיצד להשתמש בהם ואף לפקח על נקיטת אמצעי הזהירות הנדרשים... ידוע הוא, ועל המעביד לקחת זאת בחשבון, שעובד עלול להיות בתי זהיר במהלך העבודה ובלהט העבודה אף אם הזהיר מפני סיכונים. לא די על כן באזהרה לעובד מפני סיכונים, שעה שניתן למנוע סיכונים בדרך אחרת ואפילו זולה יחסית. וגם זאת, בצד אזהרה והדרכה, צריך שיהיה פיקוח נאות על כך שהעובד נוהג על פי כלי הזהירות הנדרשים בעבודה.. סדרי ההפעלה ותנאי הבטיחות של המכונה היו לקויים ולא לקחו בחשבון אפשרות של התרשלנות העובדים עמה..."

17. עסקינן בחובה פוזיטיבית, חובה אשר הופרה ע"י הנתבעת ו/או מנהליה, כפי המפורט דלעיל, ובמיוחד כאשר עסקינן בנוק שהינו במסגרת הצפיות שלה ובמסגרת הצורך לצפות נזק כגון דא (ע"א 427/88

תד"ל אחזקה ושרותים בע"מ נגד תהילה וערעור שכנגד פד"י מד (4) 430, ע"א 448/87 הרמרמן קבלן לבניין בע"מ נגד חסן ואח', פד"י מג (3) 810, 813-815

18. הנתבעת לא פיקחה כראוי על עובדיה ועל בטיחות התובעת, על אף העובדה כי מדובר בכיסאות כבדים באופן משמעותי ולא יצרה עבור התובעת סביבת עבודה בטוחה מסיכונים כמתבקש מתקנות הבטיחות בעבודה, הקובעות סטנדרטים מינימאליים של בטיחות, המקנים הגנה מפני תאונות צפויות ושכיחות ואף יצרה את המפגע "במו ידיה" - (ע"א 357/96 סלאל נגד מדינת ישראל, דינים מחוזי, כרך כו (5) 806).

19. כמו כן, ראה האמור בע"א 515/83 עגור נגד אייזנברג ואח' וערעור שכנגד פד"י לט (1) 197 :

"... על המעביד חלה חובה לספק לעובדיו מקום עבודה בטוח ולהזהירם מפני סיכונים בלתי נמנעים באותו מקום. אמנם אין להתייחס אליו כאל מבטח, החייב והמסוגל להגן על עובדיו מפני כל סיכון, אך כאשר נוטע המעביד בלב עובדיו תחושת בטחון על ידי התקנת אביזר אשר אינו מצדיק תחושה זו, אלא מהווה למעשה מקור הסכנה, כי אז אין לשחרר את המעביד מאחריות".

20. לא זו אף זו, הנתבעת יכולה הייתה לנקוט באמצעי זהירות סבירים, אשר היה בהם כדי למנוע את הנזק ולהפחית את הסתברותו באמצעות כוח אדם ואו טיפול מתאים אשר היה מונע את קרות הנזק של התובעת, לרבות אי דרישה לביצוע עבודה זו אשר אין הייתה בתחום אחריותה של התובעת.

21. התובעת תטען, כי קיימת לפתחה של הנתבעת, חובת זהירות מושגית וקונקרטית כאחד בגין התאונה וחוסר ההכשרה בדבר עבודה מסוכנת, אשר היוותה מפגע מסוכן וכן באשר לשליטה בנעשה על מקום העבודה ולפעילות המתבצעת בו.

22. יודגש, כי מדובר בסיכון, שאין הייתה כל אפשרות לתובעת לצפותו (ראה 695/92 יהודה ג'ורג' ואח' נגד זאב פייבוץ ואח' (טרם פורסם)), ובמיוחד כאשר עסקין בהפרת חובות חקוקות.

חלק שלישי

תיעוד רפואי בתמצית

23. לאחר התאונה, נטלה התובעת משככי כאבים במשך יומיים.

24. לאחר שהכאבים החריפו באופן משמעותי, פנתה התובעת בבהילות ביום 8.6.2021 לרופא קופ"ח, שם התלוננה על כאבים בגב.

25. התובעת קיבלה הפניה דחופה למיון בית החולים איכילוב.

26. במיון בוצעה לתובעת סדרת בדיקות, שם לאחר בדיקת CT נמצאו לתובעת בלטי דיסק בגבהים שונים, אשר נגרמו בעקבות התאונה נשוא כתב התביעה.

27. בלטי הדיסק נמצאו בחוליות L5-S1 ו-L4-15.

28. ביום 20.8.2021, ביצעה התובעת בדיקת MRI, אשר הדגימה בלטי דיסק בעקבות התאונה נשוא כתב התביעה.

29. מאז התאונה ועד היום, סובלת התובעת מכאבים עזים בגבה בעקבות התאונה, שוהה באובדן כושר עבודה לסירוגין, עוברת טיפולים שיקום רבים, נוטלת משככי כאבים ואינה יכולה לחזור ולתפקד, כפי שתפקדה עובר לתאונה נשוא כתב התביעה.

30. כמו כן, נוטלת התובעת תרופות וזריקות לשיכוך כאבים, נמצאת בחרדות ואף אינה מסוגלת לשוב ולתפקד כלל כבעבר.

• מצ"ב: תיעוד רפואי ולוונטי, מסומן ב'.

המוסד לביטוח לאומי

31. כפי שצוין לעיל, התאונה הינה במסגרת עבודתה של התובעת והוכרה ע"י המוסד לביטוח הלאומי.

32. בעקבות האמור ולאחר וועדות רפואיות, נקבעה לתובעת נכות צמיתה בשיעור של 10%, בהתאם לס' 37 (7) א', לתקנות המוסד לביטוח הלאומי (גב תחתון).

33. הנכות הצמיתה שנקבעה לתובעת, הינה מיום 31.5.2022, לאחר וועדה רפואית מסכמת מיום 10.7.2022.

34. כמו כן, נקבעה לתובעת במוסד לביטוח הלאומי נכות זמנית, כדלהלן:

- 30% נכות זמנית, מיום 15.6.2021 ועד 31.08.2021.
 - 20% נכות זמנית, מיום 1.9.2021 ועד 31.10.2021.
 - 10% נכות זמנית, מיום 1.11.2021 ועד 30.5.2022.
- מצ"ב: תיק המוסד לביטוח הלאומי, כולל פרוטוקול הוועדה מיום 10.7.2022, מסומן ג'.

נכות רפואית ותפקודית – חוות דעת רפואית

35. ביום 22.9.2022, נבדקה התובעת על ידי ד"ר אילן כהן, מומחה רפואי בתחום האורתופדיה, אשר קבע קשיים בין מצבה של התובעת לתאונה ואבחן כי נותרה לתובעת בעקבות התאונה הגבלה תפקודית קבועה ללא צפי להטבה.

36. לפיכך, קבע כב' המומחה כי נותרה לתובעת נכות צמיתה בשיעור של 20%, בגין ההגבלה בתנועות עמוד השדרה המתני, לפי ס' 37 (7) ב', לתקנות המוסד לביטוח הלאומי.

37. כמו כן, המומחה קבע נכויות זמניות, כדלהלן:

- 100% נכות, מיום התאונה ועד 15.6.2021.
- 50% נכות, 16.6.2021 ועד 15.9.2021.
- 30% נכות, מיום 16.9.2021 ועד 31.5.2022.

38. המומחה ציין בחוות דעתו, כדלהלן "...בעקבות התאונה הנדונה, אובחנו בבדיקת MRI בלטי דיס' בעמה"ש המותני בשלושה גבהים, עם לחץ עצבי על השק הסקאלי... נותרה הגבלה בינונית בתנועות עמה"ש המותני לכל הכיוונים וסימני גירוי שורשי כרוני פעילים. לפיכך, נותרה הגבלה תפקודית קבועה..."

- מצ"ב: חו"ד רפואית של ד"ר אילן כהן מיום 23.04.21, מסומן ד'.

39. עובר לתאונה הייתה התובעת, אישה בריאה ועצמאית אשר עבד בתחום המסעדנות, בעבודה אינטנסיבית מאד ותפקדה ללא כל מגבלה.

40. מאז התאונה וכתוצאה ממנה, התובעת מתקשה בביצוע פעולות בסיסיות יומיומיות לרבות ביצוע קניות וניהול משק ביתה וזאת לאור פגיעתה וכפי שמפורט בהרחבה בין היתר בחו"ד רפואית של ד"ר אילן כהן המפורטת לעיל.

41. התובעת תטען, כי הפסידה בעבר ועתידה להפסיד בעתיד כתוצאה מהתאונה שכר וזאת בשל אובדן כושר עבודתה לסירוגין, היעדרויות מלאות וחלקיות וחוסר התקדמות מקצועית. על נזקים אלו זכאית התובעת לתבוע ולקבל פיצוי מהנתבעות.

42. התובעת תטען, כי היא נזקקת, ועתידה להזדקק לעזרת הזולת בשכר או בשווה שכר לרבות בביצוע פעולות הקשורות בניהול משק ביתה ואחזקתו, ולפיכך זכאית לתבוע ולקבל פיצוי בגין כך מאת הנתבעות.

43. התובעת תטען, כי בשל פגיעתה בתאונה נגרמו ויגרמו לה הוצאות רבות בין היתר עבור טיפולים רפואיים, נסיעות, בדיקות, תרופות, טיפולי פיזיותרפיה ורפואה משלימה ועל כן היא זכאית לתבוע ולקבל סכומים אלה מאת הנתבעות.

44. התובעת זכאית לתבוע ולקבל סכום הולם עבור כאב וסבל בהתחשב במגבלותיה ובגילה.

45. התובעת שומרת על זכותה לתקן את כתב התביעה בהתאם להתפתחות מצבה.

46. נזקיה של התובעת בגין התאונה מסתכמים בסכומים, כדלקמו:

נזקים מיוחדים:

₪ 150,000

א. הפסד שכר, מרכיבי שכר, הכנסות ו/או גמול ימי חופשה או מחלה צבורים.

ב. הוצאות עבור דמי השתתפות בטיפולים
רפואיים, טיפולי פיזיותרפיה, משככי כאבים
בדיקות, נסיעות והוצאות
נלוות אחרות. 50,000 ₪

ג. שווי הטיפול, הסייעוד והעזרה שהתובעת קיבלה בביתה
בתקופת מוגבלותה. 25,000 ₪

נזקים כלליים:

א. הוצאות רפואיות בעתיד, כולל חיובי בי"ח וקופ"ח
בגין טיפולים שניתנו ושיינתנו כתוצאה מהתאונה.

ב. הפסד הכנסות, כושר השתכרות, פנסיה ותנאים
סוציאליים עתידיים.

ג. הוצאות נסיעה מוגברות בעתיד.

ד. עזרה בעבודות משק הבית בעתיד.

ה. כאב וסבל.

ו. אובדן אפשרות לכיסוי ביטוחי,
רפואי וקבלת משכנתא.

47. פרט לכך, מתבקש כבוד בית המשפט לפסוק לתובעת פיצויים בגין נזקה כפי שיוכחו, בין השאר,
בהתחשב בפרטי הנזק שפורטו לעיל בכתב תביעה זה.

48. טענות כתב תביעה זה הינן חלופיות ו/או משלימות.

49. אשר על כן, מתבקש כבוד בית המשפט להזמין את הנתבעות לדין ולשלם לתובעת, ביחד ולחוד, את
סך כל הנזקים המיוחדים בצירוף הנזקים הכלליים, וכן הוצאות משפט, שכר טרחת עו"ד, מע"מ
וריבית מקסימלית חוקית ו/או הפרשי הצמדה מיום אירוע התאונה ועד יום התשלום בפועל.

____ נחתם דיגיטלית

אלעד ג'ובני, עו"ד

ב"כ התובעת